

opusdei.org

Àudio meditació del prelat (1): Units a l'Última Cena

Publiquem el primer àudio d'una sèrie de quatre. En ells, Mons. Fernando Ocariz reflexiona sobre la Passió del Senyor.

03/04/2020

Àudio i transcripció de la meditació del prelat: Units a l'Última Cena

Som ja a prop de la Setmana Santa i se'ns va fent com més espontani

meditar sobre la Passió, Mort i Resurrecció del Senyor; moments centrals de la història, que il·luminen la nostra fe i la nostra vida.

Des de Roma, resulta fàcil recórrer amb l'oració tots els països, cada centre, cadascuna de les vostres cases, sobretot on ara cal viure un temps de confinament més estricte per la pandèmia del coronavirus.

Aquest pensament i aquesta oració s'adreça, especialment, a tots els malalts i als qui els cuiden. En aquests moments, podem acompanyar el Senyor en la Passió des del llit d'un hospital o des de les nostres cases. La creu és un misteri, però si, com Crist i amb Crist, l'abracem, és llum i força per a cadascú i per donar-les als altres.

Tots esperem i resem amb paciència perquè acabi aquesta pandèmia. En aquestes circumstàncies, ens ajuda especialment actualitzar la fe en

l'amor de Déu per nosaltres, i correspondre a aquest amor, també, amb el servei als altres.

Com us recordava no fa gaire en una carta, la comunió dels sants ens porta a fer nostre tot allò que afecta els altres, perquè en veritat podem repetir, amb aquelles paraules de sant Pau, que “quan un membre sofreix, tots els altres sofreixen amb ell” (1 *Cor* 12, 26). Senyor, Mare nostra, ajuda'ns perquè així sigui.

Diumenge passat, el Papa deia que “a la pandèmia del virus volem respondre amb la universalitat de l'oració, de la compassió, de la tendresa. Romanguem units. Fem sentir la nostra proximitat a les persones més soles i més provades”. Resem pels afectats pel virus. Resem també perquè les conseqüències socials i econòmiques d'aquesta crisi siguin com més lleus millor: pensem en tantes famílies amoïnades pel seu

futur, en la inquietud de tants treballadors, en els temors de tants empresaris. Farà falta unitat, esperança, generositat i sacrifici.

El Senyor, a l'Última Cena, ens va dir: “En el món passareu tribulacions, però tingueu confiança: jo he vençut el món”. Amb aquesta confiança, ens preparem per al Tridu Pasqual, que enguany en molts països del món se celebrarà en esglésies buides, però molts fidels les ompliran amb la seva ment i el seu cor, seguint-les a través dels mitjans de comunicació. El Senyor ha vençut, res ni ningú no ha de descoratjar-nos; encara més, la seva victòria ens anima a renovar la lluita amb esperança.

Mentre ens apropem al Dijous Sant, en què celebrarem la institució de l'Eucaristia, emociona llegir les paraules de Jesús a l'Evangelí de sant Joan:

“Era abans de la festa de Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, l'hora de passar d'aquest món al Pare. Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem” (*Jn 13, 1*).

Anem amb la imaginació al Cenacle de Jerusalem, per contemplar la gran demostració d'amor que ens fa el Senyor.

El nostre Déu és sempre proper. Però en l'Eucaristia se'ns lliura amb el seu cos, amb la seva sang, amb la seva ànima, amb la seva divinitat. Ningú no hi és exclòs d'aquest amor. Jesús ens ha estimat “fins a l'extrem”.

En aquest amor fins a l'extrem, el Senyor ha volgut carregar amb els pecats de tota la humanitat, per tornar-nos l'amistat amb Déu Pare.

El Dijous Sant recordarem el moment que el Senyor va instituir l'Eucaristia, el sacrifici sacramental de la nostra

redempció. És un dia en què tradicionalment tants cristians manifesten de moltes maneres la seva adoració i afecte a Jesús Sagramentat.

Això no obstant, el Dijous Sant d'enguany té un sabor diferent. Tots desitjaríem ser a la vetlla davant el Santíssim... Sobretot, aquells que porteu temps sense poder rebre el Senyor en l'Eucaristia, procureu viure la Comunió espiritual amb la seguretat que el Senyor és amb vosaltres.

Som davant una ocasió única i diferent en què, amb l'ajuda de Déu, podem créixer en amor per Jesús-Eucaristia, per la Missa, d'una manera nova.

Jesús: volem fer memòria, i agrair-te cadascuna de les vegades que t'hem rebut en la Comunió. Fins i tot tenint-te sempre a prop, notar l'absència de la teva presència sacramental ens

servirà per augmentar el desig de tornar-te a rebre quan sigui possible.

Sant Josepmaria ha ensenyat a milers de persones aquesta oració que va aprendre d'un religiós escolapi: “Jo voldria, Senyor, rebre-us amb aquella puresa, humilitat i devoció amb què us va rebre la vostra Santíssima Mare; amb l'esperit i el fervor dels sants”.

Pot ser una bona preparació per al Dijous Sant que la resem amb afecte: “Jo voldria, Senyor, rebre-us amb aquella puresa, humilitat i devoció amb què us va rebre la vostra Santíssima Mare; amb l'esperit i el fervor dels sants”.

La participació en el Sacrifici Eucarístic no és només el record d'una cosa del passat; la Missa és l'actualització sacramental del sacrifici del Calvari, el lliurament del Senyor per nosaltres anticipat a

l'Última Cena. “Feu això, que és el meu memorial” (Lc 22, 19).

Sant Joan Pau II va escriure que el sacrifici de la Creu “és tan decisiu per a la salvació del gènere humà, que Jesucrist l'ha realitzat i ha tornat al Pare només després d'haver-nos deixat el mitjà per participar-hi, com si hi haguéssim estat presents”.

L'Església fa sacramentalment present la passió i la mort de Crist en cada celebració eucarística. Cap missa no és “privada”. Tota missa és “universal”, perquè cada Missa és de Crist i, amb Ell, hi ha el seu Cos, que és l'Església. I l'Església és cadascun dels batejats: som cadascú de nosaltres.

Per això, davant la impossibilitat d'assistir a Missa durant aquests dies, tingueu la seguretat que en cada Eucaristia que celebren els sacerdots sense assistència de poble, hi som tots presents. Com explicava sant

Josep maria, “Quan celebren la Santa Missa amb la sola participació del qui m’ajuda, també allí hi ha poble. Sento amb mi tots els catòlics, tots els creients i també els qui no creuen. Hi són presents totes les criatures de Déu —la terra i el cel i el mar, i els animals i les plantes—, donant glòria al Senyor la Creació entera”[1].

Tingueu molta confiança en la força que ens continua arribant a tots per la celebració del sacrifici eucarístic, també als qui no podeu ser-hi presents. Els sacerdots volem portar a cada missa tots els nostres germans i germanes, tots els nostres parents i amics, tota l'Església, tota la humanitat, de manera molt particular els malalts i els qui estan sols.

Gràcies, Senyor, per l'Eucaristia, per la Missa. Ens ve a la memòria la imatge del Sant Pare beneint la humanitat amb la Custòdia a les

mans, apuntat al *colonnato* de la plaça de Sant Pere. Gràcies per l'Eucaristia, Senyor. I gràcies pel sacerdoci, que ha perpetuat aquest amor teu en el temps. Resem molt pels sacerdots.

^[1] Homilía “Sacerdot per a l'eternitat”.

Music: Beethoven Piano Concert n.5 - 2nd Movement (by @alvarosiviero, Alvaro Siviero)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/audio-](https://opusdei.org/ca-es/article/audio-)

meditacio-del-prelat-units-a-l-ultima-
cena/ (28/03/2025)